

विषय = ज्योतिष

पेज = २

अक्षर

= २५.५ x ११.७ x ०.१ cm.

ताम्रपत्रायाः लोवहुत जल्पसा । श्रुताचसह

सकल भुवनमहये निर्घनादनेपि धन्याः

ताङ्गराया यसो वदन्त सका ॥ ^{२२} ~~पू~~ रा च ग्रह के तेषु कृपणा कलस प्रिया ॥ १८ ॥ एवं निव
 सतोः प्रेक्षितं पयो रन पत्ययोः ॥ अर्थो कामसु पोर सनसुरवा यग्रहादिकं ॥ पश्चा ऊर्मा
 समारब्धास्ताभ्यां संता नहेतवे ॥ गोभरहिरिण्यवासांसि दीनाभ्यो पछतोः सदा ॥ २१ ॥ ध
 नार्थं धर्ममार्गेण ताभ्यां नीतं तदापि च ॥ न पुत्रो नापि नापुत्री ततश्चिन्तानुरौ भ्रंशं ॥ एक
 दासदिनो दुःखाद्गृहं त्यक्त्वा गतो वनं ॥ मध्याह्ने तु वित्तो जात ततः डागं सुसुपेयवान् ॥ यो
 त्वा जलं निषसक्त प्रजादुरवेन कर्षितः ॥ मर्तुर्तादपि तत्रैव संत्यासीकश्चिदागतः ॥ दृष्ट्वा
 तजलं तत्र विप्रो जातस्तदंतिकं ॥ न त्वाच पादयोस्तस्य तिः श्वसन्तं स्थितः पुरा ॥ यतस्तु
 वाच ॥ कथं रोदसि विप्र त्वं का ते चिन्ता बलीयसी ॥ वद त्वं सत्वरं मह्यं स्वस्य दुःखस्य कारणं
 ॥ २६ ॥ ब्राह्म ॥ किं ब्रुवति ऋषेदुःखं पूर्वपापेन संचितं ॥ मदीया पूर्वजास्तो यं क

बोधममुपभुंजते ॥२०॥ मदत्तं नैव गृह्णति प्रीत्या देवदिना तपः ॥ प्रजासुरेन मृत्योर्दं प्राणं
 स्यक्तुमिहा गतः ॥२५॥ धिग्जीवितं प्रजाहीने धिग्गृह्ण प्रजाविना ॥ धिग्धत्तं चातपस्य
 धिक्कुलं संततिं विना ॥२६॥ पात्यते यामयाद्येनः सावं द्या सर्वथा भवेत् ॥ यो मयारो
 पितो ब्रह्मः सोऽपि वं द्या त्वमाश्रयेत् ॥३०॥ यत्कलं मद्गृहायातं शीघ्रं तच्च विप्रश्च्यति ॥ ति
 भाग्यस्यानपतस्य किं मतौ ॥ जीवितेन मे ॥३१॥ इत्युक्त्वा स रुरो दोषे स्तस्मा श्वेदुः
 खपीडितः ॥ तदा तस्य पते श्रिते का सूर्या मृदुरी यसी ॥३२॥ तद्वा लादर मा लोचवा
 चया मास योगवान् ॥ सर्वं ज्ञात्वा पतिः पश्चादि प्रमृचे स विस्तरं ॥३३॥ पतिरुवाच ॥
 मृणु विप्रमयातेद्य प्रारब्धं तु दिन्नो कितं ॥ स पूजन्मावदितं च पुत्रो नैव च तैव च ॥३४॥
 मचाज्ञातं प्रजा रूपं वलिष्ठं कर्मणो गतिः ॥ तिष्ठेत्तु स माश्रित्य त्यज संसार वासनां ॥३५॥

नैव संतोषि गमिष्यंत्युग्रतां सदा ॥ ५० ॥ तदा भारवती भूमिगौरुषेयं कमाप्रयोत्तां प्रन्या
नदुष्पते वातोत्ततः कमललोचना ॥ ५१ ॥ अतः सदैव सुदयां कृत्वा भक्तवत्सलमावृतं भक्तार्थस
गणो जातो निराकारापि धिन्मयः स्वद्वियोगेन ते भक्त्या कथं स्यास्यंति भक्तले ॥ निरुतोपा
सने कष्टमनः किं विदितारया ॥ ५३ ॥ इत्युद्धववचः प्रुत्वा प्रभासे चिंतयद्गुरि वक्ता वलेव
नाथी यकिं विद्ये तं मयि ति य ॥ ५४ ॥ स्वकीये यदुर्वत जत हे भागवती वभावात् ॥ तिरोधा
यप्रविष्टे यं श्रीमद्भागवतात्ति वम् ॥ ५५ ॥ तिनयं वाङ्मयी मूर्तिः प्रत्यक्षावर्तते हरे
सेवनाद्भवणात्तादादृशनात्पापनाशिनो ॥ ५६ ॥ सप्ताहप्रवर्णतेन सर्वभ्या
यधिकं कृतं ॥ साधना निधौ मीतरस्कृत्य कलौ धर्मो यमीरतः ॥ ५७ ॥ दुखहारी
द्रुदो भाग्य पापप्रक्षालनाय च ॥ कामक्रोध जयापहिकलौ धर्मो यमीरतः
॥ ५८ ॥ अन्यथा चेस्मवी मायादेवैरपि सुदुस्तरा ॥ कथं त्याज्या भवेत्युभिः सप्ता
होतः प्रकाशितः ॥ ५९ ॥ सत उवाच ॥ एवं सप्ताहश्रवणो हर्धर्मप्रकाशमातेरु

दिभिः सभायाः । आश्रमं मेकं समभृत दानीत दुःखं तं शंखो गोनकात् । ६-भ
 त्तिस्तुतौ तौ नरुणौ गृहीत्वा प्रेमैकरुपा सहसा विरासीत् । श्रीकृष्णो विंदतु रे
 सुरारे नाथेति नामानि मुहुर्वदन्तौ । ६॥ तौ वागता भोगवता ये भूयां सुचारवै
 व्यांददुःखः सदस्याः कथं प्रविष्टं कथमागतेयं मध्ये मुनीनामिति तर्कयंतः
 ६२। भक्तिरुवाच । भविष्यतीति तदानीं कथां यतोतिः पतिताधुने यमः । एवमेव
 सा सुसुताति सम्यगनकुमारं निजगादनम्रा ६३। भक्तिरुवाच । भवमिदं
 बाद्यकृतात्मपुत्रकतिप्रनष्टापि कथारसेन । क्वहंति तिष्ठस्य धृता ब्रूवतु
 वृत्तात्मजातां सुरवसुचरेते । ६४। भक्तेशु गोविंदरूपधात्री प्रेमैककरी भव
 रोगवर्ती । सात्वांति तिष्ठस्य धेयं शंखाया निरंतरं वैष्णवानां निदपाततोषि
 दोषाः कलिजाः । ६५। त्वां दृष्टुं न शक्ताः प्रभवोपिलोके । एवं तदा वसरे हि भक्ति
 सादानि यसा हरिदासचित्तैः ६६। सकलभुवनमध्ये निर्धनास्तोपि धन्याः

१२

सा २